

Η ΔΙΑΟΛΑΠΟΘΗΚΗ,

ΤΟΜ. Γ'.

ΑΡΙΘ. 36.

Συνδρομή προκληρωτέα,
 διὰ τὸν ἔτος τοῦ Κράτους κατὰ
 τριμηνία Σελ. 2.
 διὰ τὸν ἐν Ἑλλάδι Δραγ. 4.
 διὰ τὸν ἐν Τουρκία. Γρ. 20.

Τιμὴ καταχωρήσεως, ἡ γραμ-
 μὴ ὀβ. παλαιὸς 2.
 Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα
 εἰς τὸ ὑπογραφεῖον ΚΕ-
 ΦΑΛΛΗΝΙΑΣ.
 Αἱ ἐπιστολαὶ ἐπιγράφονται πρὸς
 τὸν ἐνταῦθα Συντάκτην τῆς
 «Δ. Δ. Α. Ο. Θ. Η. Κ. Α.»

Κεφαλληνία 24 Μαΐου 1861.

ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ ΚΑΙ
 ΜΕΤΑΒΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΑ ΕΠΟΜΕΝΑ.

Quicquid agunt homines votum, timor, ira, voluptas,
 Gaudia, discursus, nostri est farrago libelli.

Ἰδοὺ, φίλοι τῆς Διαολαποθήκης, ἰδοὺ καὶ ὁ τελευταῖος
 τῆς τρίτης ἐξαμηνίας ἀριθμὸς. Τὸ κοινὸν ἐδικαίωσε πλη-
 ρίστατα, καὶ δὴ καὶ ὑπερέβη διὰ τῆς συμπλοῦς τοῦ
 ἀνοχῆς καὶ ἐνθαρρύνσεως τὰς γλυκυτέρας τῶν ἐλπίδων
 μας. — Ἀλλ' ἡμεῖς ἐξετελέσαμεν ἄραγε τὸ ὁποῖον
 ἐνώπιόν σας ἀνεδέχθημεν καθῆκον; Ἀποτεινόμεθα
 πρὸς τὴν υγιεῖα καὶ εὐθύφρονα μερίδα τοῦ Κοινοῦ,
 ἐκείνη ἃς δικαίως. — Ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὰς ἐσπευσμένας καὶ
 ἐπιπολαίους κρίσεις, αἵτινες ἐπὶ τοῦ ἔργου μας κάποτε
 ἐπινέχθησαν, περὶ αὐτῶν δὲν κρίνομεν ἀξιοπρεπῆς νὰ
 ἐπασχοληθῶμεν, ὡς μὴ δυναμένων νὰ προσθέσωσι,
 ὥστε ν' ἀρκιρῶσιν τι ἐκ τῆς πλάστιγγος τῆς κοινῆς
 γνῶσεως.

Τὴν θύραν κατὰ τῆς ἀγυρτείας, τὴν στηλίτευσιν τοῦ
 ἀνοχῆς καὶ ἀποκάλυψιν τοῦ γελίου, τὴν στιγμα-
 τιστικὴν ἀνάλυσιν ἰδοὺ τί ἀνέκαθεν προϋτέθημεν, ἰδοὺ
 ἐπιδικώμεν, ἀδιάφορον δὲ δι' ἡμᾶς, ποῖα
 μορφὰς σφετερίζονται, καὶ ὑπὸ ποί-
 ας μορφῆς ἐπικρούονται τὰ κοινωνικὰ τυχῆτα τέρατα,
 ἀλλὰ ἐπὶ τῆς ἡμετέρας περιωπῆς ἀναβιβάζονται,
 καὶ τῶν πολιτικῶν χρωμάτων ἐνδύονται. Ὁ δημοσιογράφος ὑ-
 πὸ πάντα ἄλλον δὲν πρέπει νὰ ἐκλαμβῆται ἐκ τοιούτων

ἀπατηλῶν φαινομένων. Ἄν δὲ ἡ ὑποκρισία εὐφρῶς ὠρίσθη
 φόρος καὶ ὑπόκλισις τῆς κακίας πρὸς τὴν ἀρετὴν, ἡ Σά-
 τυρα ἣτις ἔνεκεν τῶν φαινομένων, φεῖδεται τῆς οὐ-
 σίας τῶν πραγμάτων, ἤθελε καὶ αὐτὴ ὀρισθῆ ἀντεπι-
 κλησις καὶ ἀντίφωνον τῆς ἀρετῆς πρὸς τὴν κακίαν.

Μακρὰν ἡμῶν ἡ ἀξίωσις, ὅτι ἐπακριβῶς καὶ ἀλανθί-
 στως ἐξετελέσαμεν τὸ καθῆκον μας, δὲν ἐφραντάσθημεν
 ποτὲ ὅτι χρησιμοδοτοῦμεν ἐκ τρίποδος, ἀλλ' ἄς μᾶς ἐπι-
 τραπῆ καὶ νὰ σεμνυνώμεθα, ὅτι εἰς πᾶν ὅτι ἐνώπιον τοῦ
 Κοινοῦ ἄχρις ὧρας ἐξηγέσαμεν, ἠκολούθησαμεν πάντοτε
 ἐμπνεύσεις καὶ ἐφηγήσεις συνειδήσεως καθαρᾶς, καὶ καρ-
 δίας οὐχὶ διεφθαρμένης.

Ἀποτεινόμενοι πρὸς τὸ ὠραῖον φύλον σ π ο υ δ α ἰ ω ς,
 δὲν δυνάμεθα εἰμὴ νὰ ἐκφράσωμεν, τὴν ζωηροτέραν εὐ-
 γνωμοσύνην μας, πρὸς ὅσας Κυρίας, διὰ τῆς εὐθυναίας ἐ-
 κείνης ἣτις διακρίνει τὸ εὐαίσθητον γένος τῶν ἀνεκτικῶς μᾶς
 ἀνέγνωσαν, καὶ τὸν σκοπὸν μας ἐνεθάρρυνον—συμφωνοῦ-
 σαι μεθ' ἡμῶν, ὅτι ὑπάρχουν προλήψεις καὶ παρ' αὐταῖς
 πρὸς δε καὶ ἔθιμα, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ κωμωδῶνται ὅπως
 βαθμηδὸν ἐκλείψουσι ἐκ μιᾶς κοινωνίας, οἷα ἡ ἡμετέρα,
 καὶ τῆς ὁποίας αὐταὶ εἶναι τὸ τιμαφέστερον κόσμημα.

Εἰς τὸν ὁσονούπω ἐκδοθησόμενον 37.ον ἀριθμὸν, ὁ-
 στις θὰ εἶναι ὁ πρῶτος τῆς τετάρτης ἐξαμηνίας, θέλο-
 μεν ὡς ὑπεσχέθημεν, ἐπασχοληθῆ καὶ περὶ τινῶν ἀδια-
 κρίτων συνδρομητῶν, ἐλπίζομεν δὲ, ὅτι διὰ τῆς τραγικο-
 κωμωδίας ταύτης, θέλομεν εἰσπράξει καὶ πλείονα ἰσως
 τῶν ὧσων διεννοήθησαν νὰ μᾶς καταβροχθήσωσι.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΣ ΚΕΚΥΡΩΣ, Μᾶς ἔδοσε κατ' αὐ-
 τὰς δουλικὴν μεταφρασίν ἀρθροῦ τινος τῶν Ἐθθινῶν
 Χρονηκῶν, ἣτις δὲν ἔτυχε τῆς προσδοκουμένης δεξι-

ώτως.—Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ ἐλευθέρᾳ παράφρασι, τὴν ὁποίαν ἠθελήσαμεν νὰ ἐπιχειρησθῶμεν ἡμεῖς, καὶ τὴν ὁποίαν σήμερον προσφέρομεν εἰς τὸ Κοινόν, θὰ λάβει εὐτυχέστεραν ἐκδοσίν.

Ἰοῦδ' αὐτή :

ΤΑ ἸΟΝΙΑ ΧΡΟΝΙΚΑ ΠΕΡΙ ΤΩΝ
ΙΟΝΙΚΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ.

Ἐμπορικῶς ἐξετάζομένων, καὶ ὑπὸ τὴν ἑποψίαν
τοῦ Ἀγγλικοῦ Συμφέροντος,

—ο—

Tell not the deed to blushing Europe's ears;
The Ocean queen, the free Britannia bears
The last poor plunder from a bleeding land;
Yes, she whose gen' rous aid her name endears,
Tore down' those isles with a harpy' s hand.

—ο—

..... fair Greece! ,
.....
Curst be the hour when from their isle they rov' d
And once again thy hapless bosom gor' d.
(Byron Childe Harold's Pilgrimage.)

Γνωστὸν πόσον εὐχάριστον, καὶ ἐπικερδὲς ἐν τῷ ἰδιωτικῷ βίῳ εἶνε, νὰ ἦνε τις Ἐπιτρόπος ἢ Κηδεμὼν νέου, ὅστις μολονότι πτωχὸς, ἔχει ὅμως κτήματα ἤκιστα εὐκαταφρόνητα, καὶ τὰ ὁποῖα δύνανται ὀλίγον κατ' ὀλίγον, νὰ περιέλθωσιν εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ εὐσυνειδήτου Κηδεμόνος. Τότε ὄλαι αἱ προσπάθειαι τοῦ ἀνθρώπου τούτου, τείνουσι, φυσικῶ τῷ λόγῳ, ὅπως συνειθίσῃ τὸν ἀνήλικον νὰ προτιμᾷ τὰς διασκεδάσεις, εἰς τὰς ἐμπορικὰς καὶ οἰκιακὰς ὑποθέσεις του. Κατατηχομένη ὄθεν τοιοῦτοτρόπως ἡ σμικρὰ καὶ περιορισμένη περιουσία του, ἐκπνέει ὡς εἰκὸς εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ Ἐπιτρόπου, ὅστις κατέχει πάντοτε τὸ ἀπόκρυφον, διὰ νὰ τὴν ἀναζήσῃ. — Τοιοῦτον τι συνέβη καὶ εἰς τὴν Μεγάλῃν Βρεττανίαν, ὅταν ἀνεδέχθη τὴν Προστασίαν τοῦ ἠνωμένου Κράτους τῶν Ἰονίων Νήσων. Ἐπαπειλούμενοι δὲ σήμερον ἐκ νέου διὰ τῶν παμπαλαίων τῶν παρατόνων, κρίνομεν ἀρμόδιον νὰ ἐξετάσωμεν τὴν ὁποίαν ποιοῦσι ταραχὴν.— Αἱ Ἰόνιοι Νῆσοι, συνίστανται ἐξ ὀλίγων νησιῶν καὶ σκοπέλων, ἐκ τῶν ὁποίων τινὲς, εἶνε τόσο μικραί, ὥστε δὲν τὰς ἐνθουμούμεθα, ἐκτὸς κάθε φοράν ὅπου εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐξορίσωμεν κανένα φιλοτάραχον Πολιτικόν, ἢ ἀσύνητον Ἐφημεριδογράφον. Οὐδὲ ἀναφέρονται αὐταί, εἰς τὰς κατὰ τριετίαν παρὰ τοῦ φίλου μας Κοτσῖρη συνταττομένας στατιστικάς. Ὁ ὅλος

πληθυσμὸς των, καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι, κῦξῃσε μετὰ τὴν τελευταίαν Κοτσῖριον στατιστικὴν, δὲν ὑπερβαίνει τὰς 250,000, τοῦτέστι μόλις ἐξισοῦται μὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν βαλαντοτόμων τῆς πρωτεύουσός μας!... Ἐνῶ δὲ ὁ λαὸς εἶνε πιθανῶς εὐχαριστημένος εἰς ἡμᾶς, διότι ἄλλως ἤθελε ἐπαναστατᾷ καθ' ἑκάστην, οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες τοῦ μικροσκοπικοῦ τούτου Κράτους, τολμῶντες νὰ ἐπασχολῶνται ὑπὲρ τῆς ἐθνικότητός των, παίξουσι τὸ παιγνίδιον τῆς διαταραξέως, διακυβεύοντες οὕτω πῶς ἐπὶ τοῦ ἀεακίου τῆς Εὐρώπης, ἐν ἐκ τῶν τιμαλφεσέρων συμφερόντων μας! . Πρὸ τινῶν ἐτῶν τὰ καθ' ἡμῶν παράπονά των ἦσαν δίκαια, ἀλλὰ τῶρα δι' ἄλλο τι δὲν δύνανται νὰ μᾶς μεμφθῶσι, εἰμὴ ἴσως διότι δὲν ἠδυνήθημεν, νὰ τοὺς μεταποιήσωμεν εἰς τόσας ἐμπορικὰς μηχανὰς καὶ τρώντι, ἔχοντες τὴν τύχην νὰ διατριβίσωμεν εἰς τὴν γῆν τοῦ Ὀδυσσεώς, ἀπαλλαγθέντες ὄλων τῶν ἀνθρωπίνων δυστυχημάτων, ἀντὶ νὰ ὑψώνωσι τὴν κωνοπώδη φωνὴν των, ὑπὲρ τῆς ἐθνικότητός των, ἔπρεπεν οἱ ἀνόητοι ἐκεῖνοι ἀπόγονοι τῶν Θεμιστοκλέων καὶ Θρασυβούλων, ἔπρεπε λέγομεν κατὰ μίμησίν μας, νὰ τειροχολῶσι παντοῦ καὶ πάντοτε, Οἰκίαι δὲ ἐνοίκιασμα! Ἀλλ' οἰαδήποτε καὶ ἂν ᾧσι τὰ παράπονά του φιλονείκου τούτου λαοῦ, ἀπολαύει παρ' ἡμῶν τοιαύτης καὶ τηλικαύτης ἐλευθερίας, τὴν ὁποίαν ἐξαιρουμένων τῶν Καναδῶν, Ἰνδῶν, καὶ Μελιταίων, ὀλίγα ἔθνη τὴν σήμερον χαίρουσι, καὶ

α.) ἡ ἐξάσκησις τῆς πολιτικῆς καὶ προσωπικῆς ἐλευθερίας εἶνε παρ' αὐτοῖς ἀπεριόριστος, διότι ἐξαιρουμένων τινῶν, τοὺς ὁποίους ἐξορίζομεν, ἄλλων τοὺς ὁποίους φυλακίζομεν, ὀλίγων τινῶν τοὺς ὁποίους ἀπαγχονίζομεν, ὅλους τοὺς ὑπολοίπους, χάριτι θεῖα τοὺς ἀφίνωμεν νὰ ζῶσι....

β.) ἔχουσι Βουλὴν δυναμένην νὰ τακτοποιῇ τὰς τοπικὰς ὑποθέσεις των, καὶ ἂν κάποτε ἀναγκαζόμεθα νὰ τὴν κάμνωμεν νὰ πηδᾷ, ἂν δὲν τὴν ἀφίνωμεν νὰ ἐπασχολῆται ἐπὶ σοβαρῶν καὶ σπουδαίων ἀντικειμένων, τοῦτο χάριν τῆς τρισποθήτου υγείας των πράττομεν, ἂν δὲ τὴν παραλύωμεν, ἂν τὴν ἀναβάλλωμεν, ἂν τέλος καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις τὴν διαλύωμεν, μᾶς τὸ ὑπαγορεύει τὸ συμφέρον μας, καὶ ἡ εὐδαιμονία των.

γ.) Διὰ τοῦ τελωνείου, ἀφίνωμεν νὰ εἰσέρχηται ἀξύριστον καὶ ἀσύδοτον, οὐ μόνον τὸ Ἀγγλικόν, ἀλλὰ καὶ τὸ Γαλλικόν καὶ τὸ Αὐστριακόν νόμισμα! . . . καὶ κάποτε καὶ αὐτὸ τὸ Ἀμερικανικόν.

δ.) Τοὺς ἐδοσαμεν ἀπεριόριστον τὴν ἐλευθερίαν νὰ προσβάλλωσιν ἡμᾶς εὐεργέτας των, ζητοῦντες τὰ ἀκατόρθωτα, καὶ ἡμεῖς ὅλα τὰ ὑπεφέραμεν, διότι ἐλέ-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΑΙ ΜΟΥΣΕΙΟΝ
ΛΕΥΚΩΣ

γαμεν φωνή Γαϊδάρου στον Ούρανον
 δεν σώνει, τώρα όμως όπου η φωνή αυτή, εύρε
 υπακούσθε ήνω, παρα τη πεπολιτισμένη Εύρώπη, ήμεις
 περί πολλού ποιούμενοι την ευημερίαν του άχαρίστου
 τούτου λαού, πρέπει να την διαψεύσωμεν. Πρόσθεσ δε
 πρό πάντων και επί πάντων των ευτυχημάτων, τα όποια
 ήμεις επί αυτών επιδραφιλεύσαμεν, πρόσθεσ και τούτο,
 ότι δηλαδή ήνω ήμεις οι προσάται των ζώμεν εις ζοφωδέ-
 στατον και άχαρι κλίμα, υποφέρουμεν τούτους τους ψω-
 φαλακούς και βρακνύτους πελάτας μας, να διαιτῶνται
 ζῶν ουρανόν τερπνύτατον, να ζῶσιν εις χώραν μαγευτι-
 κήν, να χαίρωνται άθηνίαν και ευθηνίαν τροφίμων, να
 λουκῶνται ελευθέως εις λουτρά όλιγοδάπανα, να κολυμ-
 βῶσιν όσον θέλουσι εις τα πελάγη των, τα όποια και
 ως εις Προσάτας, και ως εις Θαλασσοκράτορας αποκλει-
 στικῶς μᾶς άνήκουσι!. Ενώ λοιπόν ένεκεν όλων τούτων, ό
 λαός εκείνος έπρεπε να ήναι υπερευχαριστημένος εις ή-
 μᾶς, και να μᾶς υπερευγνωμονή, οι μικρομεγάλοι πολι-
 τικῶι του, άνεκάλυψαν ουχι μόνον ότι είνε δυστυχής,
 αλλά και ότι διά να φθάση εις τό άχρον άωτον του προο-
 ρισμού του, πρέπει να προτιμήση την καλλιέργειαν των
 ευκῶν του, και την βοσκήν των προβάτων του, ενόμε-
 νος μετά της Ελευθέρας Ελλάδος, παρα διατελών υπό
 την ισχυράν προστασίαν μας, διά της όκνηρίας, της πο-
 λυτελείας, της διασκιδάσεως, και του έκουσίου έξευτε-
 λισμού του, να φθάση όλίγον κατ' όλίγον εις την δια-
 φθοράν του πολιτικού άνδραποδισμού!.

Η φιλελεύθερος και δημοκρατική προπαγάνδα της
 Ρωσσίας, τους διδάσκει ότι πρέπει να άγωνίζωνται, διά
 την ελευθερίαν των, Γάλλος δε τις ευρεθείς εκεί κατά
 τύχην, τους επαναλαμβάνει τα αυτά φλυαρήματα. Και
 εν αυτή τη ήμετέρα χώρα υπάρχει (όποια αισχύνη διά
 την Άγγλιαν!) υπάρχει που και που εκκεντρικός δημοσι-
 ογράφος, ή ρήτωρ, όστις έχει την αναίδειαν να κηρύττη ότι,
 ή αυτή συμπάθεια την όποιαν δεικνύομεν προς την Ιταλι-
 κήν, Ούγγρικήν και Πωλονικήν εθνικότητα, πρέπει άπαραλ-
 λάτως να εφαρμοσθῆ και εις την Επτάνησον, και εις την
 Ελλάδα, άλλ' όποια πολιτική άπερισκεψία! όποια μωρία
 άσυγγνωστος! να συγχέη τις τα συμφέροντα του Έθνους
 με τα συμφέροντα άλλων, και ίσως αντίζήλως ή έχ-
 ομῶς προς ήμᾶς διακειμένων Έθνῶν!..—Όταν ή Ελλάδα
 ήττησεν τον ζυγόν, της έξεφράσαμεν τας συμπα-
 θείας μας, και μάλιστα παρκενήσαμεν τους ποιητάς μας
 να γράψωσι τα γλυκύτερά των ποιήματα, εις επαινόν
 της ήν δε πολιτικῶι μας άνδρες, άφού με όσα και άν έ-
 κειν δεν ήδυνήθησαν να την θέσωσιν υπό την προστα-
 σίαν μας, της εξασφάλισαν καν την ευτυχίαν να έχη

ένα Βαβαρόν Βασιλέα!. Ηναγκάσθημεν τότε,
 εκ της καθ' όλην την πεπολιτισμένην Εύρώπην, έγερθεί-
 σης άμίλλης, ήναγκάσθημεν λέγομεν να συναινέσωμεν
 και ήμεις, εις την άνέγερσιν σμικροτάτου τινός μερους
 της όλης Έλληνικής Οικογενείας, αλλά βοθήσαντες τας
 Αθήνας, να γίνωσιν ή έδρα άνεξαρτήτου Κυβερνήσεως,
 έπεμειναμεν ν' άποσπαθῆ ή Επτάνησος, από την ανα-
 γεννωμένην εκείνην εθνικότητα, και να δοθῆ εις ήμᾶς.
 Πάντοτε όμως με την συναινεσιν και των άλλων Έθνῶν,
 και αν τούτο δεν έμπεριέχεται εις τό εν Λονδίνο υπογρα-
 φῶν πρωτόκολλον, τό λέγομεν ήμεις, και τό επιβεβαιού-
 αν ήνε άνάγκη, και ό Παρατηρητής.

Πριν όθεν ή έξουσιοδοτηθῶμεν να ενδόσωμεν, εις τα
 διαθρυλλούμενα εθνικά αίθήματα των Ιονίων Πελατών
 μας, πρέπει να εϊμεθα βέβαιον, ότι τα ιδιαίτερά μας συμφέ-
 ροντα, δεν θα υποστῶσι ως εκ τούτου την παραμικράν
 ζημίαν, ουδέ κατ' άτομον επιφύραζομένης της πλαστιγῆς
 της Εύρωπαϊκῆς ισόρροπίας.—Αί Ιόνιοι Νήσοι, μᾶς πα-
 ρέχωσι ναυτικήν θέσιν σημαντικωτάτην, δεν μᾶς συμ-
 φέρει όθεν να κατέχωνται παρ' άλλων ή ήμῶν, και μάλι-
 στα ενῶ δι' αυτών έχωμεν και την κλειδα προς κατά-
 κτησιν ίσως και άλλων Έθνῶν. Τούτων όθεν ούτως έχόν-
 των ήθελον μᾶς εκλάβει και διά τρελλούς, να υποφέρω-
 μεν ώστε θέσεις τόσον αξιόλογοι, να κατέχωνται υπό
 δυνάμειος άμφιβόλως ή άνισχύρους προς ήμᾶς διακειμένης.
 — Εαν λ. χ. οι Έλληνες κατείχον αυτάς, διαρκούντος
 του Ρωσσοικου πολέμου, ήθελον αναμφιλόγως τας θέσει
 εις την διάθεσιν του όμορθήσκου των Κσαρου, όστις δι-
 ευθετων κατ' άρέσκειαν τους σημαντικούς λιμένας της
 Λευκάδος και των Παξῶν, τους όποιους ήθελε
 μετασχηματίσει εις τόσα Κρονστάδ, Κύριος οϊδε
 πόσα και ποιά προσκόμματα, ήθελον παρεμβάλλει εις
 την πρόοδον των συμμαχικῶν όπλων, Κύριος οϊδε αν τότε
 ήθέλαμεν ποτέ φθάσει εις Σεβαστούπολιν!.. — Όταν
 ή Ελλάδα γινή ισχυρά, και τόσον ώστε να μᾶς υποχρεώ-
 ση να εκκενώσωμεν την Επτάνησον, τότε εκόντες άκον-
 τες θέλομεν και ήμεις άπαλλαχθῆ τοιούτου φορτίου.—
 Αλλ' έως οῦ φθάση ή ήμερα εκείνη (την όποιαν Κύριος
 μακράν κρατοί!), το ου κάκου φωνάζουν να τους
 ξεφορτωθῶμεν... Εσυνηθίσαμεν τόσον εις τό φορτίον
 μας!.. Η Εθνικότης είνε αίσθημα ισρόν, τό όποϊον πάν-
 τοτε έσεβάσθημεν, ως τό μαρτυρήσωσιν οι Μελιταίοι, οι
 Ιρλανδοί, οι Ινδοί, οι Καναδοί. Ηιστάμεν δε ότι και αυ-
 τη ή Ελλάδα, εις την περί Παογας διαπραγματεύσειν, να
 έχη ως προς τούτο την ασφαλεστοραν και βεβαωτεραν
 περί της ειλικρινείας μας απόδειξιν.— Ημεις εκτός των
 περι άποικισμού της Κερκύρας φλυαρηθέντων, ουδέποτε

ΕΛΛΗΝΙΚΗ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

ἐπειράθημεν νὰ ἐξαγγλίσωμεν τοὺς Ἴονίους, οὐδὲ τῆς πατρίου των γλώσσης τοὺς ὑστερήσαμεν, καὶ ἂν ἀκρι τῆς χθῆς καὶ πρώην τοὺς ὑπεχρεώναμεν, νὰ μεταχειρίζονται εἰς τὰ Ἀρχαῖα των τὰ Ἰταλικά, ἦτον διὰ νὰ δυνάμεθα νὰ τοὺς ἀπαλλάττωμεν ἐκ τῶν φροντίδων τῶν θέσεων, αἵτινες τοιοῦτοτρόπως, ἔπρεπεν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον νὰ ἐμπιστεύωνται εἰς ξένους. — Οὐδὲ τὰ ἐθιμὰ των ἐπειράθημεν νὰ καταστρέψωμεν, τοὺς ἀφήσαμεν λ. χ. πάντοτε ἀκωλύτως καὶ ἐλευθέρως νὰ τρώγῃσι τὴν σ κ ο ρ δ α λ ι ἄ τ ο υ ς, ἐνῶ ὡς γνωστὸν ἀποστρεφόμεθα μέχρι θανάτου, τὴν ἀποφορὰν τοῦ φυτοῦ ἐκείνου, τοὺς ἀφήσαμεν τὰ κ ο ὄ λ ο υ μ α τῶν πατέρων των, τὸ Γαϊατανάκι τους τὴν Σόγμα τους καὶ κτλ. κτλ. κτλ.

Αὐτοὶ ἀφ' ἐαυτῶν κυβερνῶνται, κατὰ τοὺς Νόμους τοὺς ὁποίους τοὺς ἐδωρήσαμεν, τῇ συναινέσῃ πάντοτε καὶ ἐπιδοκιμασίᾳ τοῦ Ἱψηλοῦ Ἀντιπροσώπου μας, ὅστις τοὺς παρέχει τὴν ἄδειαν ν' ἀναγινώσκωσιν τὸν Ὀμηρὸν τους, καὶ νὰ ἐκθειάζωσιν ἁ κ α δ η μ ι α κ ὡ ς τὸν Περικλέα τους ὅσον θέλουσιν, καὶ μολαταῦτα παραπονοῦνται περισσότερο παρ' ἂν τοὺς μεταχειριζόμεθα ὡς οἱ φίλοι των Ῥῶσσοι τοὺς Πωλονούς. — Ἄν κάποτε παραβιάζωμεν καὶ τὸ ὅποιον τοὺς ἐδόσαμεν Σύνταγμα, τὸ κάμνομεν μόνον καὶ μόνον διὰ τὸ συμφέρον μας, καὶ διὰ τὸ καλὸν τους, ἄλλως τε δὲν δυνάμεθα νὰ εὐχαριστήσωμεν τὴν ἐπιθυμίαν τους, ἥτις ἤθελε εἶσθε νὰ κατέχωσι ναυτικῶς καὶ στρατιωτικῶς θέσεις, αἵτινες τόσον μᾶς ἀρέσκουσι καὶ ἀναγκαιοῦσι, ἂν θέλωσι τίποτε ἄλλο, ἐκτὸς τούτου, ἂς τὸ ζητήσωσι, καὶ ἂν μᾶς συμφέρῃ, θέλει τοὺς δοθῆ.

Ἡ κατάστασις τῆς Εὐρώπης εἶνε, ἐνεκεν τῶν Συριακῶν καὶ τῆς τομῆς τοῦ Σουέζ, πολὺ ἀπειλητικὴ δι' ἡμᾶς, ὡς ἠθέλαμεν εἶσθε τρελλοί, ἂν ἠλλαττώναμεν τὰς Ναυτικὰς ἡμῶν δυνάμεις. Τὸ καλὸν ἡμᾶς, καὶ καλὸν ὅσον ἐξ ἡμῶν ἐξαρτᾶται ἡ ἀνεξαρτησία των Ἴονίων εἶνε ἀδύνατος, ἀλλ' ἀφ' ἐτέρου οὐδεμία δύναμις ὑπάρχει, ἥτις νὰ δυνάται νὰ κατέχη αὐτὰς, μετὰ τῆς ἀνεκτικότητος, καὶ ὠφελείας δι' ἡ μ ἄ ς ὡ ς ἡμεῖς. — Αὕτη εἶνε ὑπὸ τὴν ἐποψίν τοῦ ψυχροῦ ἐμπορικοῦ μας συμφέροντος, ἡ θέσις τοῦ Ἴονικοῦ ζητήματος, ἐν τούτοις ἂν διὰ τῆς φορᾶς τῶν πραγμάτων, φθάσωμεν εἰς θέσιν νὰ ἔχωμεν ἐχθρὰν ὅλην τὴν Εὐρώπην, δὲν εἶναι καλὸν νὰ ἔχωμεν κἂν ἐκ τοῦ μέρους μας τὴν ναυτικὴν δύναμιν τῆς Ἑπτανήσου; πεπεισμεθα ὅτι, ὑπὲρ ἡμῶν ἡ Γερουσία των δὲν θὰ δισταξῆ νὰ κηρύξῃ τὸν πόλεμον εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην, ὡς ἄλλοτε κατὰ τῆς Ῥωσσίας ἐπραξε. — Αὕτη τὴν ἐπαυαλεγομένην εἶνε ἡ θέσις τοῦ Ἴονικοῦ ζητήματος, καὶ εἶναι ἄλυτον νὰ μὴ εὐρίσχωμεν εἰς τὸν Λαὸν ἐκεῖνον, παρ'

ὀλίγα άτομα, παρ' οἷς ὁ διαθρογγλούμενος οὗτος πατριωτισμὸς, ν' ἀντικαθιστᾶται ἐκ φρονίμου καὶ συναιτοῦς πολιτικῆς, (πολιτικῆς τούτέστι προσφόρου εἰς τὰ ἰδιαίτερα συμφέροντα τοῦ Ἀγγλικοῦ ἔθνους.) ἄλλως οἱ κόποι μας ἤθελον ἀναγνωρισθῆ, καὶ δὲν ἠθέλαμεν βλέπει πλέον συγκρούσεις μεταξὺ Ἀρμωστῶν, ἐπιζητούντων ὅτι Ἀντιπρόσωποι μας, ὀφείλουσι νὰ ἐπιζητῶσι, καὶ Βουλῶν ἀποποιουμένων νὰ συνεργασθῶσι μετ' αὐτῶν! — Ἐὰν οἱ Ἑπτανήσιοι, ἤθελον πέσει ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Ῥωσσίας, ἡ κατάργησις τῆς πατρίου αὐτῶν γλώσσης, καὶ τὸ χ ν ο ὕ τ ἤθελον εἶσθαι αἱ συνέπειαι τῆς φιλοταράχου ἰδουσυγκρασίας των, καὶ αὕτη ἡ Γαλλία ἂν κατεῖχεν αὐτοὺς ἤθελον τοὺς ὑποβάλλει εἰς τὸν στρατιωτικὸν Νόμον. Εὐτυχία δι' αὐτοὺς ὑπῆρξε νὰ εὐρεθῶσιν ὑπὸ τὴν ἐπιβρόχην τῆς Συνταγματικῆς Ἀγγλίας, καὶ νὰ δοκιμάσωσι τοιοῦτοτρόπως φυλακὰς, ἐξορίας, μαστιγώσεις, διὰ τοῦ συνταγματικοῦ μας Nine-cat-tails, καὶ στρατιωτικὰς ἀπαγχονήσεις. Συγχαίρομεθα ὅθεν ἐκ καρδίας τοὺς Πελάτας μας Ἴονίους, ἂν δύναται τις νὰ συγχαρῆ Λαὸν, διὰ τοιαύτην ἐλευθερίαν, καὶ μάλιστα Λαὸν ὅστις δὲν εἶναι ἱκανὸς νὰ τὴν χαίρηται.

Τὸ συμφέρον μας ἀπαιτῆ νὰ φωνάζωμεν, ἐνώπιον τῆς Εὐρώπης, ὅτι οἱ ὑποκινηταὶ τῶν παραπόνων τούτων εἶνε ὀλίγοι, καὶ προσποιούμεθα συγκατάβασιν πρὸς Λαὸν, ὅστις μολονότι Ἑλληνικὸς, δὲν εἶνε ἀρκετὰ ἀγγίχινους διὰ νὰ ἐννοῆ ὅλα τὰ καλὰ τὰ ὁποῖα θέλομεν νὰ τοῦ κάμωμεν, κρατοῦντες των στανικῶς, ὑπὸ τὴν χαριτόβρυτον Προστασίαν μας!

ΣΥΝΤΑΓΗ.

Τοῦ Δ.ρος Λομβάρδου, πρὸς τὸν ἀσθενοῦντα φίλον του, τὸν Σ. τῆς Νέας Ἐποχῆς.

Λάβε Σφογγιτικοῦ δραστικοῦ φ.	XX.
— Λομβαρδοφαντικοῦ πεπτικοῦ »	X.
Ἀρώνη ναρκωτικοῦ »	L.
Ξερατικὸν Ν. Ἐποχῆς »	L.
Δανδολικῆς Γελάτης »	IX.

CXXXIX

Μίξον καὶ δημοκοπάνισον ὅλα εἰς ἀγυρτικὴν πῖεσιν καὶ ταρτουφικὴν ἀποστάλαξιν ut fiant κλυστηριῶδους ἀπορροφήματος δραχμαὶ XXX.

Τουτοὶ ὁσήμεραι ληψάσθω εἰδεμὴ ἀπώλολεν ὄνθρωπος. (Ἐπεταὶ Παράστημα.)

ΕἰΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ὁ Ἰππὸ Ἐξέδοκ ΛΕΡΑΝΘΡΩ ΛΕΒΑΛΙΤΗΣ.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ « Η Κ Ε Φ Α Λ Λ Η Ν Ι Α . »

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
7019197ΑΡ Π. ΗΤΟΛΛΥΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΟΥ ΑΡΙΘΜΟΥ 36 ΤΗΣ ΔΙΔΟΧΟΔΟΠΡΟΟΙΚΗΣ.

Κεφαλληνία 24 Μαΐου 1861.

Προσκαλούμεθα, δυνάμει τοῦ περι Τύπου Νόμου νὰ καταχωρίσωμεν τὸ ἀκόλουθον ἄρθρον:

Κύριε ἀνώνυμε Ἀρθρογράφε.

Ἰνα τί Κ: ἐκαλύφθης ὑπὸ τὸν πέπλον δύο ἀστερίσκων; ἔβλεθες εἰς τὸ φῶς ἂν λέγῃς τὴν ἀλήθειαν. Ἡ ἀλήθεια εἶναι φῶς καὶ λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ, δὲν καλύπτεται, δὲν κρύπτεται. Ἰδοὺ ἐγὼ ἐξέρχομαι παρρησία, δὲν κρύπτομαι ἀνάνδρως καὶ ἀνηθικῶς ὡς σὺ πράττεις.

Εἶπας Κ: « Ἐχομεν ναί, ἔχομεν καὶ ἡμεῖς ἐν Ληξουζουρίῳ καὶ ἀλληλοδιδασκτικόν καὶ ἕτερον προεπίτη τῶν κορασίων, ἀλλὰ τὸ μὲν, ὁ ἱερολογιώτατος αὐτοῦ διδάσκαλος ἐπισκεπτόμενος δις καὶ τρις ἐνίοτε τῆς ἡμέρας, καὶ ἅμα εὐθὺς στρέφωμεν τὰ νῶτα πρὸς τοὺς μεθητὰς, καὶ τὸ πρόσωπον πρὸς τὴν αὐλαίαν πύλην ἐξέρχεται, μεταβαίνων ἴσως ἐν ἄλλῃ ἐπιπερδεστέρα ἐργασία. — Τοῦτο περικοσμεῖται κ. τ. λ. »

(Ἴδε Διολαπ: ἀριθ. 33.)

» Πλὴν πολὺ τι σκότος, ὡς εἴοικεν, ἐστὶ παρ' ὑμῖν πρὸς τῆς ἀληθείας. » Καὶ τότε Κ: ἤλθες εἰς τὴν σχολὴν μας ταύτην ὅπως ἴδῃς τί κάμνω καὶ ἐγὼ καὶ ἡ Σχολή; οὐδέποτε βεβαίως· διότι, ἂν ἤρχεσο, ἤθελες ἶδει ὅτι πολλὰκις πορεύομαι ἐν τῇ Σχολῇ προτοῦ φθάσει ὁ Παιδονόμος, ἤθελες ἶδει ὅτι ἐξέρχομαι ὁ τελευταῖος, καίτοι μη ὄντα ἐμὰ καθήκοντα ταῦτα, ἤθελες ἶδει ὅτι ἐργάζομαι — 2, 2 1/2 καὶ 3 ὥρας τὴν ἡμέραν πλείονας ἀφ' ὅσας ἐργάζονται, εἰς ὅλα τὰ Κεντρικὰ Ἀλληλ: ὄλων τῶν νήσων, ἅπαντες οἱ Διευθύνται· ἂν δὲ δὲν ἐμπιστεύεται εἰς ἐμὲ, ἐρώτησον τοὺς δύο ὑπαλλήλους μου, τὸν Ὑποδιευθυντὴν Διευθυντὴν καὶ τὸν Παιδονόμον: Ἄβλαμην, καὶ προσκαλῶ ἐν λόγῳ τιμῆς νὰ δηλώσωσιν ἂν ἐγὼ ἐργάζομαι ἢ σὺ ἀνάνδρως καὶ ἂν δὲν ἐξαρκῶσι καὶ οὗτοι. εἰς τὴν ἀπάντησίν σου πρὸς τοὺς γειτνιαζόντας καὶ διερχομένους ἐπιτητῶν μας. Ἀλλὰ πῶς ὁμιλεῖς ἐν πλήρῃ ἀκαταλληλῶς, ἐποφθαλμιῶν καὶ ἀντιποιοῦμενος τὴν ἐπίτησίν σου καὶ ἡ συμμορία σου ἐσκευώρησται ἐπὶ τὴν ἀλήθειαν ἐδῶ ὁ ἀειμνήστος Μουστοζυδῆς, ἐγαλλίασε καὶ εἶπε ὅτι ἴδεν ἐδῶ ὁ ἐπιτετραμμένος πρὸς τὴν ἐπίτησίν σου ὁ Κερασιώτης, ὅπως μὲ ἀποσφενδονήσῃτε καὶ ἔπειτα, ἀλλ'. « Ἡ μὲν ὁρὸς οὐδ' ἔτυχε. »

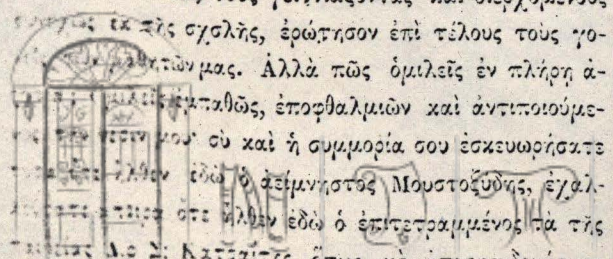
Οἱ κλεινοὶ οὗτοι ἄνδρες δὲν σε ὁμοιάζουσι, ἀλλ' οὗτοι ἐλθόντες, ἰδόντες, ἐρευνήσαντες, εἶδον τὰς σκευωρίας σου ἐνεβάθουν εἰς τὴν ψυχὴν σου· ναί, μοχθηρὲ, ἀναιδέστατε καὶ μυσαρὲ συκοφᾶντα!

Εἶπας, ὅτι μεταβαίνω ἐν ἄλλῃ ἐπιπερδεστέρα ἐργασία. Καὶ ἐν ποίᾳ ἐργασίᾳ δειλὲ, ἀνάνδρως; κεκαλυμμένη ὑπὸ τὸν πέπλον τῆς ἀνωνυμίας; ἐξέλθε εἰς τὸ φῶς καὶ ἐροῦμεν σοι λεπτομερῶς τὸν ὑποκινούντα σε σκοπὸν!!! Καὶ ποίαν ἄλλην ἐργασίαν ἔχω; Ἴσως εἶπες, ὅτι εἰμι ἱερεὺς καὶ ἐφημέριος· ἀλλὰ διὰ νὰ μὴν ἐλλείπω οὐδὲ στιγμὴν τῶν σχολαστικῶν μου καθακόντων, παρήτησα καὶ τὰ κέρδη καὶ τὰς πλείονας τῆς ἐφημερίας ἱεροπραξίας εἰς τὸν συνεφημέριόν μου, (ἐρωτηθῆτω οὗτος καὶ ἐρεῖ) καὶ σὺ λέγεις εἰς ἐπιπερδεστέραν ἐργασίαν; ἴσως εἰς τὴν μοχθηρίαν σου καὶ τὸν δηλητηριώδη φθόνον σου ἐννοεῖς; ἀλλὰ τοῦτον, ἡ θικὲ δολοφόνε, ἀφήμι εἰς σε διὰ νὰ σοὶ καταβιβρώσκῃ τὰ σπλάγχνα.

Εἶπας ὅτι ἡ Σχολή μου περικοσμεῖται ἀπὸ 30 νήπια ὡς ἐγγιστα. Ἀλλὰ δὲν ἔρχεσαι νὰ σοὶ δεῖξω οἷαν δῆποτε ἐργάσιμον ἡμέραν ἐπιποθῆς 60 — 65 μαθηταὶ φοιτῶντας, καὶ 75 ἐγγεγραμμένους ἐν τῇ ἡμῶν προσκλήσει; ἂν ἔλεγες ὅτι, ἐν τῇ παρελθούσῃ ἐποχῇ δὲν ἐφοίτων πολλοὶ μαθηταί, ἔνεκεν πολλῶν προσκομμάτων παρεμβαλλομένων πάντοτε ὑφ' ὑμῶν, ὑπομονή! ἀλλ' ἤδη ἀναίσχυντε ἐξεμεῖς τοιαύτας ἐρεσχελείας; ὅτε ἡ Σχολή μας, θείᾳ συνάρσει, ἀπαλλαχθεῖσα ὑφ' ἐνὸς τῶν κυριωτέρων τούτων προσκομμάτων, ὧν σὺ καὶ οἱ ὅμοιοί σου τὴν ἐπεφορτίσαστε, ἤρχισεν τὴν προόδόν τῆς γιγαντιαίας βήμασι; ἐπαναλαμβάνεις τὰς καὶ ἄλλοτε ὑφ' ὑμῶν ἀποπειραθείσας ἠθικὰς δολοφονίας; δὲν σε ἀναγκαῖοι μωρὲ καὶ τυφλὲ ἄλλη ἀπάντησις, ἢ ἡ τοῦ ποιητοῦ.

« Τυφλὸς τὰ τ' ὤτα, τόντε νοῦν, τὰ τ' ὄμματ' εἰ. » Ἄν ὅμως δὲν ἠδυνήθης διὰ τῶν ραδιοργῶν σου πρὸς τοὺς κλεινοὺς ἐκεῖνους ἄνδρας, Μουστοζυδῆν καὶ Κατσαίτην, νὰ ἐπιτύχῃς τοῦ ποθομένου, καὶ νομίσεις διὰ τῆς ἀνώμου ἐφημεριοδογραφίας (δηλ: τῆς ἠθικῆς δολοφονίας!) ὦ! τότε σε ἐγκαταλείπομεν νὰ κάμνῃς τὴν δουλιὰ σου καὶ ἡμεῖς σοὶ λέγομεν μετὰ τοῦ ποιητοῦ **ΤΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ** ἢ ἐπεὶ οὐκ εἰς ξαντὸς ἐμοῖο πύργων ἢ μετέωρον ἐπιθήσεται. »

Εἶπας ὅτι τὸ πλείστον μέρος τῶν μαθητῶν μας ἐπετύχθησαν διὰ πολλῶν παρακλήσεων. Τοῦτο δὲ τὸ ψεῦδος

δὲν ἔχει ὄρια! Ἡμεῖς προσκαλοῦμεν ἅπαντας τοὺς γονεῖς νὰ εἰπωσιν ἂν ποτε παρακαλέσαμεν τινα ἐξ αὐτῶν. Αἱ! Κ: συκοφάντα! ἡ μικροφιλαυτία μας αὐτῇ, τὸ νὰ μὴ παρακαλῶμεν οὐδένα, θεωροῦντες τοῦτο ὡς προσβάλλον τὸν χαρακτήρα τοῦ ἐπαγγελομένου τὸ Θεῖον τοῦ διδάσκειν καλῆρον, κάμνει σὲ καὶ τοὺς ὁμοίους σου νὰ ἐξεμῆτε τὰ ἐξ ἀμάξης, καὶ νὰ μὴ φεῖδεσθε τῶν σπλάγγων σας.

Εἶπες, ὅτι οἱ μαθηταὶ μας εἰσὶ νήπια· ἀλλὰ δι' ὅλων σας τῶν ἀντενεργειῶν, τῶν δυσφημιῶν τῆς Σχολῆς, τοῦ σχηματισμοῦ αὐτῆς κατ' ἔτος εἰς Θεάτρον, καὶ πάντων τῶν λοιπῶν σκευωριῶν σας, δὲν ἔρχεσαι, ὅτε εὐαρεστῆσαι, νὰ ἴδῃς τοὺς μαθητὰς μας, διὰ νὰ γνωρίσῃς τὴν ἡλικίαν των; νὰ τοὺς ἐξετάσωμεν ἐνώπιόν σου, ἐὰν σοὶ ἦναι ἀρεστὸν, καὶ οὕτω νὰ ἴδῃς αὐτοῦσι τὰ ὀνομαζόμενα παρὰ σοῦ νήπια τί γνωρίζουσι; τί διδάσκονται; ἵσπία ἐστὶν ἡ πρόσδος των; — Αἱ! Κ: ἀρθρογράφε, θέλεις νὰ σοὶ ἐξηγήσωμεν ἡμεῖς τὰ ὑποκινούντα σε αἴτια; ταῦτα εἰσὶν ἡ ἐμπάθειά σου, αἱ ἀνάγκαι σου, ἡ ἀποτυχία σου, ὁ φθόνος σου, καὶ τὰ παραπλήσια τούτων πάθη σου· ἀλλ' εἰς ταῦτα βεβαίως δὲν σὲ πταίωμεν ἡμεῖς· ἄλλως δὲ ἂν ἐπιθυμῆς θέσιν, δὲν εἶναι ἡ ἠθικὴ δολοφονία καὶ τὰ τοιαῦτα, τὰ κατάλληλα πρὸς τὴν ὁδὸν μέσᾳ ἐνθυμοῦ ὅτι παρῆλθεν ὁ καιρὸς, καθ' ὃν ἠδύνασο σὺ καὶ οἱ ὁμοιοὶ σου νὰ ἀπολαμβάνετε ἀνέτως τὰς θέσεις. Νῦν δὲ διὰ νὰ ἐπιτύχῃς τοῦτο, ἢ διὰ σέ, ἢ διὰ τινα τῶν εὐνοικῶν σου, δύνασθε νὰ συντρέξῃτε εἰς τὰ προκηρυττάμενα συνεχῆ διαγωνίσματα, ὡς καὶ γὰρ πράξας ἐλάβα τὴν θέσιν.

Λέγεις ὅτι, « ἀπὸ τῆς ἀποβιώσεως τοῦ Μ. Ἀρμένη » μέχρι τοῦ νῦν οὐδεὶς μαθητὴς ἐξῆλθε τῆς Σχολῆς » ταύτης γινώσκων νὰ γράφῃ μετρίως τὸ ὄνομά του. » Ἀλλ' ὦ ἀνόητε, ἔόντες τοὺς παρελθόντας, δὲν ἔρχεσαι νὰ σοὶ δεῖξωμεν τοὺς προσφάτως ἐξεληθόντας, δὲν ἔρχεσαι νὰ σοὶ δεῖξωμεν τοὺς καταλόγους μας, καὶ νὰ ἐρωτήσωμεν τοὺς ἰδίους μαθητὰς, ποτε καὶ ποῦ ἐτελείωσαν τὸ τῆς Σχολῆς μας σύστημα; νὰ σοὶ δεῖξωμεν ἐπὶ τέλους τοὺς εἰσέτι ἐν τῇ Η! ἡμῶν κλάσει διατελοῦντας, καὶ τοὺς δι' ὅλων σας τῶν σκευωριῶν, διὰ τὴν ἀποτραβίζειν αὐτῶν ἐκ τῆς Σχολῆς μας, εἰς τὸ πείσμα ὑμῶν, μαθητευόντας εἰς ἡμᾶς;

Ἡμεῖς παύομεν, διότι τὰ στενὰ ὄρια ἐνὸς ἄρθρου δὲν ἐπιτρέπουσιν ἄλλην ἐπέκτασιν προτρέπομέν σε δὲ, διότι τοῦτο ἐστὶ τὸ ἡμῶν καλῆρον, νὰ χαλιναγωγῆσῃς τὰ πάθη σου, νὰ διορθώσῃς τὰ ἐλαττώματά σου, τὴν διασφορὰν τῆς ψυχῆς σου, καὶ τότε δὲν γίνεσαι βεβαίως.

« Ἀλλ' ὦν ἱατρός, αὐτὸς ὁ ἔλκεσιν βροχῶν. »

Οὐχ' ἔπτον δὲ σοὶ ὑπενθυμίζομεν τοὺς λόγους τῆς Α: Ε: τοῦ Α: Μ: Ἀρμοστοῦ, ὅς ἐλεγεν, « εἰς τοὺς συγγραφεῖς ἀνωμόνων ἐπιστολῶν, ὅτι δὲν ζῶμεν ὑπὸ τῆν

» Ἐνετιχὴν Πολιτείαν, καὶ ὅτι τὸ ΣΤΟΜΑ ΤΟΥ ΛΕΟΝ-
» ΤΟΣ δὲν εἶναι ἐθνικὸς θεσμός. » (ἰδὲ Δηλ: εἰς τὴν Ἐπ: Ἐφ: τῆ 29. Ἰουλίου 1859.)

Κεφαλληνία Ληξούριον τῆ 31 Ἀπριλίου 1861 Ἐ. Ἀ.

Ι. Ἰερεὺς ΜΕΛΙΔΟΝΗΣ.

Φίλε Συντάκτα τῆς « Διαολαποθήκης. »

Καταχώρησον παρακαλῶ, εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον τῆς Ἐφημερίδος σου, τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολήν:

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ.

ΑΤΙΜΟΠΛΟΪΑΣ ΕΙΣ ΣΥΡΟΝ.

Κιῶτιον, ἐμπεριέχον φορέματα, βιβλία ἀνέκδοτα χειρόγραφα, μοὶ ἐστέλλετο ἐκ τῆς Ν. Κορίνθου, μετὰ τὸ ἀτμόπλοιον ἡ Ἰδρα. Τὸ κιῶτιον τοῦτο ἀπωλέσθη. Παρῆλθον ἔκτοτε 7 μῆνες. Πολλάκις καὶ διὰ τοῦ τύπου, καὶ διὰ τοῦ ἐνταῦθα πρακτωρείου ἀπευθύνθη πρὸς ἱμᾶς, ἐξαιτούμενος τὴν ὀφειλομένην μοι ἀποζημίωσιν· ἀλλ' ἱμεῖς εἰς τὰς αἰτήσεις μου, ἀντετάξατε πάντοτε σιωπὴν. Ἡ σιωπὴ σας ἰδοὺ πῶς ἐξηγεῖται: « δὲν θέλομε νὰ σὲ ἀποζημιώσωμεν, ἀλλὰ ἐντρέπομεθα νὰ τὸ εἰπῶμεν: » Τοῦτο, δὲν εἶναι ἴδιον ἐντίμων ἀνδρῶν. Ἐγὼ, Κύριοι, καὶ τοι πτωχότατος, εἶμαι γενναϊότερός σας. Ἡ ζημία τὴν ὁποίαν ὡς ἐκ τῆς ἀπωλείας τοῦ κιῶτιου μου ὑφίσταμαι, ὑπερβαίνει τὰ 500 δίστηλα, ἐδικαιούμην ν' ἀπαιτήσω δικαστικῶς ἀποζημίωσιν, ἀλλὰ σὰς χαρίζω αὐτήν, καὶ τοῦτο διὰ νὰ δύναμαι νὰ σὰς περὶφρονῶ καὶ νὰ λέγω ὅτι, ὄχι μόνον ἐξωρίσθη παρὰ τῆς ἐν Αθήναις Αὐστροβαβαρικῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκακοποιήθη παρὰ τῶν δορυφόρων τῆς ἀνομίας· ἀλλὰ καὶ ἐληστεύθη παρ' ἱμῶν.

Δὲν δυσαρεστοῦμαι διὰ τὴν ζημίαν ταύτην, εὐχαριστῶ μάλιστα τὸν Θεόν, ὅς τις πύδωκε μετὰ τὴν τόσην μικρὰν δαπάνην, νὰ ἀγοράσω μεγάλην ἀλήθειαν, τὴν ὁποίαν ἐγκλείω εἰς τὸ ἀκόλουθον γινωμικόν:

Οὐδὲν τῆς πείρας σοφώτερον.

Τὸ γινωμικὸν δὲ τοῦτο ἐπεθύμουν, νὰ μὴ λησμονῶσιν οἱ νέοι τόσον εὐκολα. Εἶναι ἀληθές ὅτι ἡ πείρα ὑπέρχει δι' ἐμὲ ὀλεθρία, διότι μετὰ ἐξήγαγεν ἀπάτης, ἥτις μετὰ ἀποκαίει μακάριον ἀλλ' εἶναι ἀληθές ἐπίσης ὅτι, Κύριος οἶδε, ἀπο πόσα δεινὰ θέλει μετὰ λυτρώσει.

Περαιῶν τὴν ἐπιστολήν μου, παρακαλῶ, Κύριοι, νὰ μὴ δυσαρεστηθῆτε διὰ τὴν δημοσίευσίν τῆς, ὡς καὶ ἐγὼ δὲν δυσαρεστοῦμαι διὰ τὴν λήστευσίν μου. Τὴν δημοσίευσίν δὲ ὡς μικρὸν διῆγμα τῆς καλῆς πίστεως τῶν ἀνθρώπων, εἰς οὓς ἐνεπιστεύθησαν τὴν διεύθυνσιν ἐταιρίας ἥτις ἠδύνατο ν' ἀποβῆ ὠφέλιμος εἰς τὸ δυστυχές μας ἔθνος συμφώνως μετὰ τὴν κοινὴν προσδοκίαν, ἀλλ' ἥτις χάρις εἰς ἱμᾶς Κύριοι, κατ' ἐπίστασιν, ἀντὶ ἀτμόπλοίας, ΑΤΙΜΟΠΛΟΪΑΣ.

Ὁ Ἰερεὺς. Εκδότης ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΛΕΒΑΔΙΤΗΣ.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ « Π Κ Ε Φ Α Λ Λ Η Ν Ι Α. »

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΟ ΛΕΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
Α1 5341.Φ1.0034